

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: W i V.

Strona pozwana: X.

Pytanie prejudycjalne

Na gruncie art. 8–14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, które państwo członkowskie – a mianowicie Republika Litewska czy Królestwo Niderlandów – ma jurysdykcję do rozpoznania sprawy związanej z małoletnim dzieckiem V. – mającym zwykle miejsce pobytu w Królestwie Niderlandów, a dotyczącej zmian w odniesieniu do miejsca pobytu tego dziecka, wysokości świadczeń alimentacyjnych względem niego oraz warunków utrzymywania z nim kontaktów?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 338, s.1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 15 lipca 2015 r. w sprawie T-24/13
Cactus S.A./Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),
wniesione w dniu 22 września 2015 r. przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego
(znaki towarowe i wzory)**

(Sprawa C-501/15 P)

(2015/C 414/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Follial-Monguiral, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Cactus S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie domaga się od Trybunału Sprawiedliwości:

- uwzględnienia odwołania w całości;
- uchylenia zaskarżonego wyroku;
- obciążenia Cactus S.A kosztami poniesionymi przez Urząd.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z wyrokiem „IP Translator” wskazanie nagłówka klasy może obejmować całość towarów lub usług ujętych w wykazie alfabetycznym tej klasy. Jednak takie wskazanie nie może stać się wyrazem żądania odnoszącego się do wszystkich towarów lub usług z konkretnej klasy. Sąd nieprawidłowo zastosował wyrok „IP Translator” i naruszył art. 28 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ oraz zasadę 22 przepisów wykonawczych do rzeczowego rozporządzenia, gdy zrównał zakres nagłówka klasy 35 ze wszystkimi usługami z tej klasy. Jako że ani usługi detaliczne jako takie, ani usługi „sprzedaży detalicznej roślin i kwiatów naturalnych, nasion, świeżych owoców i warzyw” nie są zawarte w wykazie alfabetycznym klasy 35, wcześniejsze wspólnotowe znaki towarowe nie są chronione w odniesieniu do tych usług. Wymóg wyszczególnienia towarów lub typów towarów, do których odnoszą się usługi detaliczne, który to wymóg ma zastosowanie do wszystkich znaków towarowych, łącznie z tymi, które zostały zgłoszone przed wyrokiem „Praktiker”, dodatkowo stoi na przeszkodzie wnioskowi Sadu, zgodnie z którym abstrakcyjne wskazanie nagłówka klasy 35 rozciąga się na usługi detaliczne dotyczące wszelkich możliwych towarów.

Końcowe stwierdzenie, że samo używanie stylizowanego kaktusa nie wpływa na charakter odróżniający wcześniejszego graficznego znaku towarowego w rozumieniu art. 15 ust. lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jest dotknięte czterokrotnym naruszeniem prawa. Opierając swój wniosek wyłącznie na semantycznej zbieżności między logo i elementem słownym, Sąd nie zbadał, do jakiego stopnia element słowny „Cactus” miał charakter odróżniający i istotny dla wcześniejszego złożonego znaku towarowego. Sąd nie wziął pod uwagę różnic wizualnych i (ewentualnie) fonetycznych między logo a złożonym znakiem towarowym, błędnie oparł swoje końcowe ustalenia na wcześniejszej znajomości złożonego znaku towarowego przez odbiorców w Luksemburgu oraz nie wziął pod uwagę postrzegania przez odbiorców europejskich jako całości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa (Hiszpania) w dniu 23 września 2015 r. – Ramón Margarit Panicello/Pilar Hernández Martínez

(Sprawa C-503/15)

(2015/C 414/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ramón Margarit Panicello.

Strona pozwana: Pilar Hernández Martínez.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34, 35, 207.2, 207.3 i 207.4 Ley 1/2000 (ustawy 1/2000), regulując postępowanie administracyjne dotyczące dochodzenia zapłacenia wynagrodzenia pełnomocnika sądowego, są sprzeczne z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾, ponieważ wykluczają one możliwość kontroli sądowej? W przypadku odpowiedzi twierdzącej.

Czy Secretario Judicial (sekretarz sądowy) w kontekście postępowania przewidzianego w art. 34 i 35 Ley 1/2000 jest „sądem” w rozumieniu art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

- 2) Czy art. 34 i 35 Ley 1/2000 są sprzeczne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG ⁽²⁾ oraz z art. 6 ust. 1 lit. d), art. 11 i art. 12 dyrektywy 2005/29/WE ⁽³⁾, ponieważ wykluczają one kontrolę z urzędu ewentualnych nieuczciwych warunków lub nieuczciwych praktyk handlowych zawartych w umowach podpisanych pomiędzy adwokatami a osobami fizycznymi, działającymi w celach niezwiązanych z ich działalnością gospodarczą?